



พระราชบัญญัติ

มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (ฉบับที่ ๖)

พ.ศ. ๒๕๐๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๓

เป็นปีที่ ๑๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วย
มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๒๘ ราชกิจจานุเบกษา ๕ เมษายน ๒๕๐๓

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๐๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์หรือระเบียบ ข้อบังคับคำสั่ง ประกาศใด ๆ บรรดาที่เกี่ยวข้องด้วยมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ คำว่า “ผู้บัญชาการมหาวิทยาลัย” และคำว่า “คณะกรรมการมหาวิทยาลัย” ให้อ่านว่า “อธิการบดี” และ “สภามหาวิทยาลัย” ตามลำดับ

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ พุทธศักราช ๒๔๘๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ ให้มหาวิทยาลัยนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของสภามหาวิทยาลัย ซึ่งประกอบด้วย

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๒๘ ราชกิจจานุเบกษา ๕ เมษายน ๒๕๐๓

(๑) กรรมการโดยตำแหน่ง คือ นายกรัฐมนตรี
อธิการบดี รองอธิการบดี คณะบดีคณะต่าง ๆ และเลขาธิการ
มหาวิทยาลัย

(๒) กรรมการที่เลือกตั้งขึ้นจากบรรดาศาสตราจารย์หรือ
อาจารย์ผู้เป็นหัวหน้าแผนกวิชาในคณะต่าง ๆ คณะละหนึ่งคน
และ

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งจะได้ทรงพระกรุณา
โปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งขึ้น มีจำนวนไม่เกินห้าคน

ให้เลขาธิการมหาวิทยาลัยเป็นเลขานุการของที่ประชุมสภา
มหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราช-
บัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ พุทธศักราช ๒๔๘๖ และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๑๐ ให้มีเลขาธิการมหาวิทยาลัยคนหนึ่ง ซึ่ง
เป็นข้าราชการของมหาวิทยาลัย มีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าปริญญา-
ตรี และได้รับราชการมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี เพื่อปฏิบัติหน้าที่
ดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุมการทะเบียนสถิติ

(๒) ควบคุมการบัญชี

เล่ม ๓๗ ตอนที่ ๒๘ ราชกิจจานุเบกษา ๕ เมษายน ๒๕๐๓

(๓) ตรวจสอบดูแลการเงิน การพัสดุ สถานที่ และทรัพย์สินอื่นของมหาวิทยาลัย

(๔) เป็นผู้ช่วยอธิการบดีในกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัยตามที่มอบหมาย ”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ พุทธศักราช ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๑๒ สภามหาวิทยาลัย มีหน้าที่ดังนี้

(๑) จัดวางระเบียบและข้อบังคับต่างๆ ของมหาวิทยาลัย

(๒) พิจารณาอนุมัติหลักสูตรวิชาต่าง ๆ

(๓) อนุมัติให้ปริญญา อนุปริญญา และประกาศนียบัตร

ตามมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔

(๔) จัดหาวิธีการอันจะยังการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้เจริญยิ่งขึ้น

(๕) จัดวางระเบียบเกี่ยวกับการเงินและทรัพย์สินอย่างอื่นของมหาวิทยาลัย

(๖) พิจารณาและให้ความเห็นใด ๆ อันเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยหรือเรื่องการศึกษา ซึ่งนายกรัฐมนตรีหรืออธิการบดีขอให้พิจารณา ”

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๒๘ ราชกิจจานุเบกษา ๕ เมษายน ๒๕๐๓

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ พุทธศักราช ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖ ให้มีอธิการบดีในมหาวิทยาลัยคนหนึ่ง ซึ่งเป็นผู้มีวิถยฐานะไม่ต่ำกว่าปริญญาโท และเป็นผู้สอนมาแล้วเป็นเวลาไม่ต่ำกว่าสิบปีในมหาวิทยาลัยนี้และหรือสถาบันการศึกษาอื่นซึ่งมหาวิทยาลัยนี้รับรอง และจะให้มีรองอธิการบดีเป็นผู้ช่วยปฏิบัติหน้าที่แทนอธิการบดีก็ได้ รองอธิการบดีต้องมีวิถยฐานะไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี และเป็นผู้สอนมาแล้วเป็นเวลาไม่ต่ำกว่าสิบปีในมหาวิทยาลัยนี้และหรือสถาบันการศึกษาอื่นซึ่งมหาวิทยาลัยนี้รับรอง

ให้อธิการบดีมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุมดูแลการศึกษาและกิจการอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติและตามระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๒) รับปรึกษาและให้ความเห็นแก่คณะ

(๓) ควบคุมการเงิน การพัสดุ สถานที่ และทรัพย์สินอื่นของมหาวิทยาลัย

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๒๘ ราชกิจจานุเบกษา ๕ เมษายน ๒๕๐๓

(๔) เป็นผู้แทนของมหาวิทยาลัยในกิจการทั่วไป”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ พุทธศักราช ๒๔๘๖

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ พุทธศักราช ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๕ กิจการในคณะหนึ่ง ๆ ของมหาวิทยาลัยให้อยู่ภายใต้บังคับบัญชาของคณะคณบดีคณะนั้น ๆ

กิจการในแผนกวิชาหนึ่ง ๆ ให้อยู่ภายใต้บังคับบัญชาของหัวหน้าแผนกวิชาแผนกนั้น ๆ”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ: - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ

เนื่องจากพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ พุทธศักราช ๒๔๘๖ บางมาตราขัดแย้งกันไม่ชัดแจ้งทำให้การปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติโอนมหาวิทยาลัย

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๒๘ ราชกิจจานุเบกษา ๕ เมษายน ๒๕๐๓

เกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศิลปากร ไปตั้งกีดด้านก
นายกรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๐๒ และพระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่
เกี่ยวกับราชการของกรมซึ่งมีการปรับปรุงใหม่ พ.ศ. ๒๕๐๒ เป็นที่
ตั้งตั้ง และมีบางมาตราที่ควรจะได้ปรับปรุงให้สอดคล้องกับมหาวิทยาลัย
อื่นในตั้งกีดด้านกนายกรัฐมนตรี ฉะนั้น สมควรแก้ไขบางมาตรา จึง
ต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้